

Sygn. akt II K 257/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Chojnicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Dawid Nosewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Małgorzata Woźniak

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Chojnicach I. L.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 sierpnia 2015 r. sprawy

I. P. (P.)

syna L. i H. z domu M., urodzonego (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 9 marca 2015 r. na ul. (...) w L., kierując samochodem marki N. (...) o nr rej. (...) nie stosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 6.09.2012 r. w sprawie II K 700/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 16.01.2013 r. w sprawie II K 902/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat i wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23.04.2014 r. w sprawie II K 32/13 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat,

tj. o czyn z art. 244 kk

I. uznaje oskarżonego I. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu zabronionego opisanego w części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że wyrok z dnia 6 września 2012 r. został wydany w sprawie II K 700/12, tj. występku z art. 178a § 1 kk i za to na mocy art. 178a § 1 kk przy zastosowaniu art. 37a kk wymierza mu karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20,00 (dwadzieścia 00/100) złotych,

II. zasądza od oskarżonego I. P. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 210,00 (dwieście dziesięć) złotych, w tym tytułem opłaty 140,00 (sto czterdzieści) złotych.

Sygn. akt II K 257/15

Uzasadnienie wyroku w sprawie II K 257/15

(na podstawie art. 424 § 3 kpk uzasadnienia orzeczenia ograniczone zostało jedynie do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze)

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że oskarżony I. P. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 244 kk w ten sposób, że w dniu 9 marca 2015 r. na ul. (...) w L., kierując samochodem marki N. (...) o nr rej. (...) nie stosował się do orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 6.09.2012 r. w sprawie II K 700/15 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, wyrokiem Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 16.01.2013 r. w sprawie II K 902/12 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów

mechanicznych na okres 3 lat i wyrokiem Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23.04.2014 r. w sprawie II K 32/13 zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

Kwalifikacja prawna czynu zarzucanego oskarżonemu nie budziła żadnych wątpliwości. Przypomnieć należało, że zgodnie z art. 244 kk karze podlega sprawca, który nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, prowadzenia pojazdów, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu okresowego opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany. Przepięstwo to może być popełnione wyłącznie umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Konieczne jest jednak wykazanie, że sprawca miał świadomość obowiązania zakazu w chwili prowadzenia pojazdów. Jak wynika z akt sprawy wyrokami Sądu Rejonowego w Chojnicach z dnia 6 września 2012 r. w sprawie II K 700/12 i z dnia 16 stycznia 2013 r. w sprawie II K 902/12 oraz Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 23 kwietnia 2014 r. w sprawie II K 32/13, orzeczono wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów na okres kolejno 4, 3 i 5 lat. Wyroki w sprawach II K 902/12 i II K 32/13 zostały wydane na rozprawie. Niewątpliwie, oskarżony I. P. kierując samochodem w dniu 9 marca 2015 r. wiedział, że obowiązują go sądowe zakazy prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Wyjaśnił, że do pracy zawsze dojeżdżał z kolegą, ale tego dnia koledze zepsuł się samochód i nie miał, czym dojechać do pracy. Dlatego pojechał swoim samochodem. Z tych względów oskarżony miał zamiar popełnienia czynu z art. 244 kk.

Przystępując do wymiaru kary Sąd miał na względzie dyrektywy wskazane w art. 53 kk.

Nie ulegało wątpliwości, iż stopień społecznej szkodliwości oraz stopień zawinienia oskarżonego były znaczne. W polu widzenia Sądu pozostawał fakt popełnienia przez oskarżonego przestępstwa przeciwko wymiarowi sprawiedliwości. Przedmiotem ochrony przepisu art. 244 kk jest bowiem respektowanie orzeczeń sądowych statuujących określony rodzaj zakazu lub nakazu. Przyjąć należy, że oskarżony swoim działaniem próbował zakłócić prawidłowość funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości.

Wymierzona kara uwzględniała okoliczności obciążające i łagodzące w stosunku do oskarżonego.

Na niekorzyść oskarżonego przemawiała jego uprzednia karalność.

Na korzyść oskarżonego przemawiał przede wszystkim fakt, że przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, co świadczy o przejawieniu krytycznej autorefleksji nad swoim postępowaniem.

Mając na uwadze powyższe Sąd skazał oskarżonego I. P. za czyn z art. 244 kk, na mocy art. 244 kk przy zastosowaniu art. 37a kk na karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny. Wysokość jednej stawki dziennej Sąd ustalił na kwotę 20,00 (dwadzieścia 00/100) złotych. Wymierzając oskarżonemu karę grzywny za czyn z art. 244 kk, który takiej kary nie przewiduje, konieczne było zastosowanie regulacji zawartej w art. 37a kk.

Sąd wymierzając oskarżonemu karę grzywny baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 kk, uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna wobec niego osiągnąć. Sąd wziął pod uwagę dyrektywę sądowego wymiaru kary, iż najpierw należy rozważyć możliwość zastosowania środka najłagodniejszego i dopiero w przypadku, gdyby środek ten nie był wystarczający z punktu widzenia celów kary określonych w art. 53 kk, stosować ewentualnie środek surowszy. Sąd uznał, że orzeczenie w stosunku do oskarżonego kary grzywny będzie wystarczające do osiągnięcia wobec niej celów kary. Do powyższej konstatacji skłonił Sąd krytyczny stosunek oskarżonego do popełnionego czynu oraz jego dotychczasowy sposób życia, które powodują, że czyn oskarżonego, może podlegać łagodniejszemu traktowaniu. Oskarżony obecnie prowadzi ustabilizowany tryb życia. Jest zatrudniony w Zakładach (...), w związku z czym uzyskuje stały dochód. W ocenie Sądu posiada możliwości, aby uiścić grzywnę.

Sąd obciążył oskarżonego częściowo kosztami sądowymi w kwocie 210,00 (dwieście dziesięć 00/100) złotych, w tym tytułem opłaty 140,00 (sto czterdzieści 00/100) złotych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych – skazany w pierwszej instancji na karę grzywny obowiązany jest uiścić opłatę w wysokości 10 %. Z przyczyn opisanych powyżej oskarżony jest w stanie uiścić koszty sądowe.

Sędzia Sądu Rejonowego w Chojnicach

D. N., dn. 7 września 2015 r.

Zarządzenia:

1. odnotować w rep. K i kontrolce uzasadnień
2. odpis wyroku z uzasadnieniem oraz pouczeniem o apelacji doręczyć:
- Prokuraturze Rejonowej w Chojnicach wraz z aktami sprawy.
3. przedłożyć z wpływem apelacji lub prawomocne

Sędzia Sądu Rejonowego

D. N., 7 września 2015r.